

Ett wälment råd är ofta
tröst och fägnad för ett
ängsligt bröst. Besannar
h...

Blidberg, Nicolaus Petri

1700-1829 81 Cbza 1737 Collin, Jacob

Ett wälment råd är ofta tröst
Och sågnad för ett ångsligt bröst.

Besannar

Handelsmannen i Stapelstaden Åbo/
Åhreborne och Högwälsachtad

Herr **JACOB**
COLLIN,

Utt ett Christeligt ähta Förbund

Med

Åhreborna och Dygdesamma Jungfrun

Jungf. **ANNA**

ELISABETH

LYDEMAN,

Hwilket uti Förnämde Personers widwara/ genom
Kyrckiones östiga hand och Ceremonier, såsom ett le-
wigtwarande Beslut/ stadfästes den 9. Aug. Åhr 1737.

På Alakylä Gård i Nummis Sochn.

Tå dessa Bröllopsriam insändes

Åf

N. P. B.

ÅBD/ Tryckt, af Joh. Kiämpe/ Kongl. Ac. Boktr.

Er fyra åre en ärlig qwinna
Från Man och Barn til himla = sal =
het gick;

Nu botad blir den skadan Man =
nen fick:

Uti hans hog lär säkert rinna
Det rådet / som af Haksen lämnat blef /
När han til trost en tröstlig Graf =
skrift skref;

Det lydde så: COLLIN skull' gå
Och ta en artig Ginstka / som sorgen kunde minska.

Zhet är beställt: lydt har han rådet:
En fromsint Mo han walde sig til Wän /
At hiertat spräng i mången Bnger swän /
Som höra fick det nya båret;
Att Jungfru tog en Enkling bus i famn /
Och räddes ej at bära Moders Namn
För Barnen små / som lalland gå /
Och änska sig en Moder / lik Fadren tidr och goder.

Helt wälbeställt: men får jag nämna
Hwad säfångt prat / som mångens hierna bryr;
En säger: at en Jungfru nu blir dyr /
När Enkling Enckan fritt får lämna:
Och gammal Man wil yngsta Bruden få:
Hur wil det då för unga Byskar gå?
Som äga släte / den största råte /
Eli Rosen / som först gröner / är kärast / i wäst och skidner.

En

En säger, och det swårt är heta
 En Mor för Bari, som annan Moder födt?
 Jag hållan än min kärlig stifmor sedt:
 Hur hastigt kan hon Fadren reta
 At fatta rås / och hata hvem hon wil?
 En Man ej får för hustrun lefwa still:
 Så pratas; men jag swarar än:
 Wär Brudgum kan förswara / sit gifte rättwist wara,

En Endling friligt rät at wälja
 Af Jungfrur den / som hogen faller på;
 Om han är nögd / sen ingen klandra må:
 Jag tror / en Nymph wil hållt sig sålja
 At den / som kan med heder kallas Far /
 Och gård och Gods i full beredskap har:
 Men hwad skal den med ächte wän /
 Som Rukin gier och Mandel / men ej har tienst ell' handel?

Ej swårt det är at Moder heta
 För den som rätt ett Moders hjerter har /
 Och gierna är ett menlöst barns förwar:
 Om wi och wilsom litet leta /
 Mång stifmor fins så god som Fader är /
 Och hustru mer än Mannen ofta kär:
 Det wet jag wist / at ingen brist /
 Wär Brudgum lier känna i nya Bruden denna.

Jag må Ehr klok och lycklig kalla /
 Herr Brudgum / at I wunnit sådan Brud /
 Som uti tro och kärlek ärar Gud
 Förnögd med Ehr och Barnen alla.
 Så tacka nu den man som rådet gaf!

War

Var aldrig mer hos Iorgen någon kaff!
Och at än I må lycklig bli /
Mot *LIDMAN* self war lydig / men aldrig twär och stridig.

Nu läkas brätt de sötta sären /
Som *Saras* död uti Ehrs hierta skar:
Ehr glädje = Sol från moln är åter klar:
Förglöm ej nu at nyttia wahren
Som blomstrand står / och alltid smakar bäst!
War ej en Munct och arm Catholik präst /
I Som hemligt liar / en bädd af fiar /
I Iängen kysker klappar ; men största nöjet tappar.

Ehr Brudhus må af frögdrops dundra !
Ehr ähta Tiäll med sällhets-Lindar kring
Utprodes / och med Palmer uti ring!
Ehr stäkte ökes til mång hundra !
Kring alla wrår i huset och Ehr gård
Guds ängla här må ständigt hålla wård!
Ja änglar gå / som drängar små /
At främja ähta Friden / rils tiden blir förliden!

Gåta.

Jag warit mull mång tusend år / Man hug-
ger bränner mig och slår /
Tills blodet i mig lysar.
Sen löper jag all werlden kring / gör under-
wärd och stora ting /
At jord och himmel ryser.
Ho gätan snarast hittar på / för mull han gull
skal äntlig få.